

Искушења и мучеништво Србије и њеног народа последњих деценија, поново прете нашем опстанку и поново се усмеравају ка источнику нашег духовног бића – Косову и Метохији. И раније, као и сада, силе зла су биле огромне, охоле и бездушне. И раније, као и сада, од нас су отпадали они најслабији и најнедостојнији, клањали се силама зла као свемоћним и окретали против свог народа. И раније, као и сада, спасавале су нас вера, љубав и нада - око којих би уједињени народ постајао непобедив, јер пред народом уједињеним вером, љубављу и надом, силе зла се повлаче и сва њихова страшна оружја губе моћ.

НАТО или слобода

У Београду се налази 8.000 странаца – агената из НАТО земаља. Они ту раде против Србије и контролишу политику, безбедност, бизнис и медије. Нашим службама безбедности је строго забрањено не само да онемогућавају (што је иначе основни разлог зашто ове службе уопште постоје), већ и да прате њихов рад. Ти исти окупаторски официри праве војску "независног Косова", обезбеђују главни хероински пут из Авганистана, преко Косова ка Европи, онемогућавају привредни развој Србије и њену самосталност у било којој области, организују злочине, дефинишу политичке поруке и медијске спинове... Иако није члан, Србија је потпуно уклопљена у „безбедносни“ систем НАТО-а.

ЕУ је форма англоамеричке олигархијске контроле значајног дела Европе, а својим "ширењем на Исток" и НАТО и ЕУ имају претензију да разбију и потчине Русију, као основни фактор самосталне политике у Европи и свету. Услед системске кризе (нео)либералног економског модела, ЕУ је постала оптерећење и за своје најразвијеније земље-чланице, а последице кризе у мање развијеним земљама, укључујући оне које су, попут Србије, тек у процесу придруживања, су у правом смислу геноцидне. Диктатура олигархијског капитала у системској кризи брише све тековине демократије, морала,

владавине права, културе, социјалне правде и доброг пословања у Европи.

Најцрња страница политике НАТО и ЕУ, на почетку актуелне кризе, било је крваво разбијање Југославије, другог по значају, после Русије, самосталног фактора у Европи, уз лажну оптужбу и одмазду против српског народа. Свако повлађивање и покоравање Србије НАТО и ЕУ само олакшава остваривање њиховог плана дефинитивног разарања Србије. Тзв. „инвестиције“, „помоћ“ из предприступних фондова и кредити су само форма довођења у потпуну зависност без могућности развоја. Систем је такав да је одлив капитала из Србије на Запад увек многоструко већи од његовог прилива.

Дакле, нису глад и безберспективност могуће последице неприступања Србије ЕУ, већ су сигурна последица њеног останка на путу ка ЕУ. Једини начин за опстанак Србије је прекид свих односа са НАТО и задржавање односа са ЕУ на нивоу равноправне трговине и сарадње.

Хашка претпоставка, Косово и Метохија

Тековине одбрамбеног рата који је српски народ водио 1990-их, потврђене су (у великој мери) у међународно-правном смислу са два кључна међународна документа – Дејтонским споразумом и Резолуцијом 1244 СБ УН. Потврђивање тих тековина не одговара НАТО пакту и западној олигархији и зато они чине све да те документе пониште. И најновија фаза западне агресије против Србије и српског народа има управо тај циљ. Ове документе је немогуће поништити без „сарадње“ саме Србије и зато се покушава наметање „Бриселског споразума“, чији је садржај по Србију гори и од текста из Рамбујеа и од Ахтисаријевог плана (који је ветом Русије и Кине својевремено одбачен

у СБ). Интегрисање Срба у правни систем НАТО-терористичког Косова, уз „гаранције“ ЕУ и НАТО, после којег би наводно уследило интегрисање Косова у уставни поредак Србије је најгрубља обмана. Западу је важно да се обави први корак, а ако се он обави, други никада неће бити обављен. Како иначе објаснити да се као најхитније решава управо питање заокруживања правног система квазидржаве, а не питање повратка стотина хиљада протераних Срба?

Евентуално спровођење „Бриселског споразума“ је равно стипулацији и потпуно обесмишљава отпор НАТО агресији и вишегодишњу дипломатску борбу за неприкосновеност НАТО квазидржаве на Косову. Овиме би Србија такође дефинитивно прихватила исправност „Хашке претпоставке“, односно српске кривице и за ратне злочине у Босни и Херцеговини за НАТО агресију, јер се иначе ни у историјском, ни правном, ни моралном смислу овакви самоубилачки уступци од стране Србије не могу ни размислити ни оправдати.

Иако „Хашка претпоставка“ више није присутна у свакодневnoj пропаганди Запада, што би требало да уљуља властодршце и јавност у Београду у лажној нади да се о прошлости више не говори и да почиње нова епоха "пријатељских односа" са Западом, она је присутна у свим потезима које Запад вуче у односу на Србију, она се подразумева, и може увек поново бити стављена под рефлекторе, као изговор за било који негативан или дискриминаторски гест према Србији. Дакле, док год је „Хашка претпоставка" на снази, нема пуне нормализације међународног положаја Србије, ни могућности за „нови почетак“ – бар уздржаних и коректних односа са Западом.

Пише: Владимир Кршљанин
субота, 04 мај 2013 12:40

Хашки трибунал, као казнени орган НАТО и најболеснији продукт створен у читавој историји УН, појавио се 1993, на врхунцу империјалне охолости САД и у тренутку када је Русија била на коленима. Његов рад се не заснива на праву, правди и чињеницама, већ на ратној пропаганди НАТО, на основу које су НАТО тајне службе за Хаг састављале и спискове оптужених, и лажне оптужнице, и изјаве лажних сведока, и правила процедуре која омогућавају да буде осуђен свако на кога се покаже прстом из западних центара моћи. Овај паклени систем вештачког "доказивања" хашке претпоставке, мора бити у потпуности раскринкан и одбачен, а Србија се од њега мора дистанцирати потпуно.

Изванредних злочина почињених на овим просторима 1990-их, укључујући оне које су почињени у Срби, стајале су западне тајне службе. Осим великог броја закључака хашки претпоставци у односу на Србе, још је истапи да нејугословенско становништво БиХ не може угорочно да заснива своју будућност на миту о „ослободилачкој борби“ терориста, убица, трговаца дрогом и људским органима. Шта када НАТО буде приморан, а то ће се десити ускоро, да напусти БиХ и КиМ? Већ сада је (ако се изузму групе које се користе нарко-новцем, а који такође може да пресуши већ 2014, после повлачења САД из Авганисана) економско-социјална ситуација на КиМ катастрофална. Половина становништва живи у беди и незапослености, традиционална породична заједница је разорена, број оболелих од рака расте брже него у другим деловима Србије... Уместо лудачких "преговора" са злочинцима и терористима, које не би водила ни једна озбиљна земља, Србија се мора посветити испуњењу својих уставних обавеза и одговорности према територији и становништву, у шта спада и грађење друштвених, економских и хуманитарних веза са реалним друштвеним групама у оквиру албанске заједнице на КиМ.

Русија

Православни хришћански концепт љубави према ближњем, помоћи, солидарности и жртвовања појединца за добро заједнице, супротан је западном либералистичком идеалу неограничене слободе појединца. Наша вера је неосвојива тврђава за све оне који би да владају светом на рачун људи претворених у потрошаче, робље и робу. Али то је и објашњење жестине напада на Србију и Русију, у којим се нападачи никада не задовољавају уступцима, већ покушавају да нас "декодирају", одвоје од цивилизације и вере и претворе у прах.

Западна моћ се смањује, а изгубила је све атрибуте због којих би се било ко више добровољно угледао на њу. Друге државе предњаче данас и у демократији, и у стваралаштву, и у економској моћи. О моралу већ да и не говорим. Велика разлика од 1990-их, када је Србија била жртва агресије, а Русија због својих тешкоћа није могла (довољно) помоћи, данас је ситуација сасвим друга. Русија је поново водећа светска сила и налази се у допуну. Спремна је да Србију подржи у свему – од одбране Косова и Метохије, преко развојних пројеката, до војне сарадње. У недавно иновираној Концепцији спољне политике Руске Федерације, записано је да су евроазијске интеграције, осим за земље бившег СССР-а, отворене и за друге државе. Такође, записано је да је подручје Балкана од стратешког значаја за Руску Федерацију.

Ослањање на сарадњу са пријатељима је природно, а инсистирање на укључивању у табор непријатеља, као главном спољнополитичком приоритету и то по сваку цену, је потпуно неприродно. Аргумент о томе да се са Русијом најалост „не граничимо“, док смо земљама ЕУ и НАТО окружени, је потпуна будалаштина, поготово у савременом свету.

Васкрс и ослобођење Србије – 10. мај 2013.

Пише: Владимир Кршљанин
субота, 04 мај 2013 12:40

Погледајте на карту – Калињинград је 1100 км далеко од Москве, а Калињинградска област, део Руске федерације, се са Русијом „не граничи“ и такође је окружена ЕУ и НАТО земљама. Савезништво са пријатељима, наравно, не искључује сарадњу са осталима.

Промена приоритета државне политике, односно ослобођење Србије, наравно, захтевају храброст, способност и велики напор државних руководилаца. А самостални развој подразумева рад и креативност већине становништва. Не сумњамо да Србија и српски народ то могу. А ситуација створена око Косова и Метохије налаже да се у слободу мора кренути одмах.

Све што је овде речено, само је кратко подсећање на стварност у којој је данас Србија и на оно што огромна већина нас разуме, мисли и осећа. Остаје да кренемо тим путем, већ 10. маја. Васкрсење Господа Исуса Христа и дан Светог Георгија Победоносца воде нас 10. мају, дану спаљења моштију Светога Саве, када ћемо окупљени око наше браће са Косова и Метохије и Српске Православне Цркве, још једном и коначно показати да нас НАТО није убио, да живот и љубав тријумфују над смрћу – у славу Оца и Сина и Духа Светога!

Христос васкрсе – ваистину васкрсе!

Аутор је председник Покрета за Србију